

ва да умори поне сто души. Вѣрно ли е това, или не, то е другъ въпросъ, но казвамъ: Лѣкаръ, който може да умори сто души, за да спаси единъ човѣкъ, не е никакъвъ лѣкаръ. Той не е роденъ за лѣкаръ. Какво учение е това, което уморява сто души, за да спаси единъ? Това не е никакво учение, то не може и не трѣбва да сѣществува. Вѣрую, което уморява сто души, а само единъ спасява, не е никакво вѣрую.

Сега, като говоря по този начинъ, нѣкои могатъ да се съблазнятъ. Щомъ се съблазняватъ, това не се отнася до тѣхъ. Азъ говоря за души съ пробудено съзнание, които не се съблазняватъ. Азъ говоря за души, които и да паднатъ, не се нараняватъ. За тѣхъ ние казваме, че слизатъ, но не падатъ. Всѣки човѣкъ, който се съблазнява, който пада и се наранява, е човѣкъ съ непробудено съзнание. За онѣзи, които слизатъ и се качватъ, безъ да се нараняватъ, е казано въ Писанието, че тѣхъ Богъ ще въздигне. Само тѣзи хора сѣществуватъ въ съзнанието на Бога. Докато човѣкъ грѣши и не се разкайва, докато върши престѣпления, безъ да се бори, този човѣкъ отсѣтствува отъ Божественото съзнание. Следователно, само онзи човѣкъ има възможность да се повдигне, който сѣществува въ съзнанието на Бога. — Тогава, какво трѣбва да правятъ лошитѣ хора? — Много просто — трѣбва да станатъ добри. Въ който моментъ лошиятъ човѣкъ